



ВАРНАНСКИ

ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПЕТЪКЪ.

Абонаментъ:

За година . . 55 лв
За 6 месеци . 30 лв.

Обявления:

Официални по 2 лв.
на квадрат. сант.;
търговски
по споразумѣние.

Всичко, що се
отнася до вестника,
да се изпраща до
кметството — Варна

Редакцията
ул. „Царь Борисъ“,
Габалджовото здание
II-ия етаж.

Броя 1 левъ.

Прехраната на града Грижитъ за осигуряване ефтиното и продоволствие на бедните варненски граждани. Ними всекога сж били на първо място въ дейността на днешното постоянно присъствие на общината. Било чрез продуктите, добивани от общинските стопанства, било чрез набавянето на такива от комисарството, било чрез набавянето на такива от прехраната, всекога общината е доставяла на бедните граждани ефтини продукти и сж низкиятъ цените е поддържала нормалното положение на пазаря и е пресичала пътя на спекулата.

Напоследък общината обръна сарюзно внимание на въпроса за осигуряване на гражданите ефтинъ и доброкачествен хлъбъ и чрез дадения и на неимо разположение кредитъ отъ 5 милиона лева започна усилено закупване на зърнени храни, които складира въ нашитъ за целта складове. По този начин, разполагайки сж единъ достатъчно голъм запасъ отъ храна, общината ще може въ даденъ моментъ на криза въ житното тържище или на опитъ на спекула, да изгърли въ фурнитъ свое брашно и осигури ефтиното продоволствие на населението сж хлъбъ. Така общината въ всеки критиченъ моментъ може да бжде господаръ на положението и да се чувствуюва сж развръзани ржиче.

Складирането и закупване то на храни върви много усилено, и въ тази насока се действува много енергично отъ комисарството по прехраната.

Една друга голъма грижа на пост. присъствие и за тази година бж да осигури на бедното население ефтини дърва. За тази цел то успя да уреди снабдяването на града сж дърва отъ стопанството „Тича“, и последното редовно изпглява дадения му му нарядъ. Независимо отъ това общината разполага сж дърва и отъ своето сечище, които започнаха да се раздаватъ вече на нуждаещитъ се.

По този начин, осигурявайки населението сж ефтино топливо, хвърляйки на пазаря свои дърва, общината ще запази тжхния нормаленъ пазаръ у чиститъ търговци и не ще изложи на рискъ беднитъ граждани да бждатъ оцетявани

Общинския съветъ.

Електрификацията на града.

Запасяването града сж жито и дърва. Отпуснатитъ кредити.

16 ноември 1928 г. Заседанието се откри отъ кмета г. Н. Поповъ.

Присъствуватъ почти всички общински съветници.

Заседателната зала е буквално препълнена отъ слушатели.

Преди да се пристъпи къмъ дневния редъ.

Б. Божиновъ въ пита, дали съвета въ преледното заседание ще се занимае сж назначаването на ст. общински лекаръ.

Кмета: Дневния редъ е много голъмъ. Ако остане време, съвета ще се занимае сж този въпросъ.

Пристъпи се къмъ разглеждане на дневния редъ.

Докладваха се няколко търга по доставката на нѣкои потребителски училищното н-во, които се угвърдиха така, както се докладваха.

По търга за доставка на покщцината за основнитъ училища, Б. Божиновъ поиска, макаръ и на по висока цена, да се достави покщцината, понеже нуждата отъ такава е голъма.

Кмета: Доставката ще стане по доброволно съгласие, търга може да се състои следъ 2-3 дни. Ако нуждата е належаща, покщцината може да се достави сега; ако, обаче, предъ видъ на това, че учебната година вече отдава е почнала, тая покщцината не е толкова належаща, търга да се проиведе идната година.

Съвета одобри единодушно предложението на гнѣ кмета.

Следъ приключването сж тия нѣколко търга, кмета г. Поповъ направи обширно изложение по въпроса за запасяването града сж жито сж общински средства.

За покупката на това жито, кава гнѣ Поповъ — комисарството по прехраната откри вариантна смѣтка при популярната банка.

За покупката на жито за регулиране на ценитъ на брашното и хлъба превъ вимата, комисарството си откри вариантна смѣтка при популярната банка съгласно решението на общинския съветъ, по която смѣтка споредъ условията на банката, комисарството е длъжно да внесе 15% моржъ, сир. срещу всека втеглена отъ банката сума за покупка на жито, да внесе свои пари въ размѣръ на 15%. Цѣлитъ отпуснатъ ни отъ банката кредитъ възлиза на 4 милиона лева, която сума сме почти изтеглили и по нея длъжимъ 15% или 600.000 ле. Като гаранция срещу сумата, която отпуща банката, комисарството е длъжно да внесе 600.000 лева, било въ пари, било въ жито.

Комисарството, обаче, не разполага сж тия пари. Вие дадохте право на комисарството да склучи вариантенъ кредитъ. Авъ смѣтамъ, че общината мо

же да даде тази сума. И авъ я дадохъ, и е вложена въ покупка на жито. Моля почитаемия съветъ да одобри даването на тази сума отъ общината на комисарството.

Ав. Гачевъ: Авъ смѣтамъ, че кмета не трѣбва да ни севира сж този въпросъ. Това е една чисто административна операция. Кмета може да ги даде на разположение на комисарството, ва да ги използва то за закупването на жито. Не е нужно съвета да въ ма специално решение.

Кмета: Едно пояснение: Не се касае общината да произведе равходъ. Кмета не може да отпусне тази сума по административенъ редъ, и ва да се изпълнятъ формалноститъ, които се изискватъ отъ контролорството, общинския съветъ трѣбва да реши да се отпусне тази сума на разположение на комисарството.

Янко Цанковъ иска съвета да погледне по сериозно на въпроса. Комисарството има да играе голъма роль.

Той се спре на предназначението на комисарството, като институтъ, който трѣбва да бжде истински регулаторъ на ценитъ на продуктите въ града. Оратора смѣта, че постоянното присъствие трѣбва да проучи добре въпроса, ва да може да му се даде едно по правило разрешение. Г. Цанковъ се страхува отъ рискъ, който общината поема сж доставката на житото.

Кмета: За значението на комисарството се е говорило много пъти. Общинския съветъ и ве решение то да съществува и съвета ве решение да му се възложи функцията за продоволствуването на града. Съвета ве сж акламация решение да се склучи ваема подъ гаранция на общината за доставка на жито. Ако може да става дума за нѣкаква отговорност, тя е и ва 5 тж милиона лева, които ние натеглихме вече отъ банката.

Житото се купува само отъ борсата. Ако съвета не желаше да прави рискъ, той нѣмаше да вземе това решение. Банката може да ни държи отговорна, че не изплатихме отговорното си задължение.

Накряя съвета реши да се отпусне сумата 600.000 лева на разположение на комисарството.

Следъ приключването сж този отъ голъма важностъ за гражданството въпросъ кмета съобщи на съвета, че постоянното присъствие е правило постъпки и ва доставката на дърва на по-ефтина цена за по бедното население на града. По силата на едно обещание дадено отъ м-вото на благоустройството, комисарството е сполучило да влъве въ съгласие сж управлението на трудовото стопанство

„Тича“ за доставката на едно голъмо количество дърва.

Тява дърва ще се даватъ на гражданитъ при сравнително по нивки цени отъ ценитъ на свободния пазаръ.

Доставката на дървата започна, кава г. кмета. Открихме единъ складъ вече и сега имаме 10-15 вагона дърва готови на складъ. Доставката продължава. Ще трѣбва съвета да открие единъ оборотенъ кредитъ на комисарството, ва да може да устои на ангажиментитъ сж къмъ трудовото стопанство „Тича“.

Ще трѣбва да добавя, че сумата се дава за използване. Впоследствие пакъ ще се върне.

Имаме обещание, дървата да се даватъ сж 20% по ефтино отъ тарифната цена на стопанството. Дървата ще се даватъ на гражданитъ около 610-615 лева.

Въпросътъ е да се реши по принципъ, дали тая инициатива ва ни пост. присъствие се одобрява или не.

Ав. Гачевъ: Наша длъжностъ е да направимъ всичко необходимо да дадемъ ефтино гориво на гражданитъ.

Ние трѣбва да намѣримъ средства за да доставимъ дървата.

Нека пост. присъствие употреби максимална енергия да достави частъ по скоро дърва на гражданитъ.

Ако въ касата нѣма средства да се даде на комисарството оборотенъ кредитъ, ние нѣмаме нищо противъ.

Г. Даскаловъ: Кредита, който се иска трѣбва да се отпусне. Вѣрно е, че сме вакъснѣли сж отпусването на кредита, но по добре късно отколкото никога. Ние ще даваме дърва сж 150 лева долу отъ по пазарнитъ цени.

Не трѣбва да се забравя, че превъ вимата дървата на свободния пазаръ може да се покататъ яа 1000 лева. Нашитъ дърва ще се даватъ пкък 600 ле.

Оратора напълно одобрява направитъ постъпки отъ постоянното присъствие и апетира да се отпусне оборотенъ кредитъ на комисарството.

Кмета: Ние имаме обещание за едно голъмо количество. Каква е възможността да имаме толкова количество, ще видимъ. На всеки случай ние взехме мѣрки да се доставятъ дървата редовно. Ние искахме отъ министертството на благоустройството нашия нарядъ да бжде привилегированъ и се надѣвамъ че обещанието, което ни се даде въ тона отношение, ще бжде изпълнено.

Авъ смѣтамъ, че прихода отъ 500.000 лв. ще бжде достатъченъ на комисарството.

Янко Цанковъ: Нека общината да се откаже отъ доставката на дърва, понеже популярната банка доставя дърва за гражданитъ.

Кмета: Популярната банка дава дърва само на своитъ членове. Независимо отъ това, ва Варна сж потребителни 80000 тона дърва годишно: комисарството ще добие отъ своето сѣтище 6000 тона, популярната банка има поръчани ва 10.000 тона,

отъ които една частъ сж въ Гьовикенъ и едва ли ще почне да ги доставя, а конкурентни дърва ще имаме около 15000 тона. Това е само една мравка. Ние нѣмаме нищо противъ банката — напротивъ, ние и помагаме.

Б. Божиновъ: Идеята е отлична. Авъ похвалявамъ сърдечно инициативата на г. кмета.

Смѣтамъ, че комисарството не може, въпреки уселията си, да равчита на успѣхъ. Ако дървата може да се даватъ 650 лева — това е много добре. Авъ сжмъ поддръжникъ на идеята на гнѣ кмета да работи въ това направление.

С. Саволъ: Трѣбва да се даде всичката възможностъ на комисарството да достави дървата. Той се съмнява, дали ще може да се получи това голъмо количество дърва.

Оратора прави предложение да се доставятъ и камени възлища въ по голъмо количество, защото сж по ефтини отъ дървата. Съ това ще се намали търсенето на дърва и ще се намали цената имъ.

Ав. Гачевъ предлага, като се гласува кредитъ да се определатъ и хората, които ще иматъ право да се ползуватъ отъ дърва.

Д. Янакиевъ: Две мнения нѣма, че трѣбва да се доставятъ дърва ва варненското гражданство. Ние сме длъжни да удовлетворимъ тѣви нужди на гражданството.

г. Янакиевъ се спре по-обширно върху значението на комисарството Той смѣта, че трѣбваше да се предаватъ средства ва дърва въ редовния бюджетъ на общината. Би трѣбвало въпросътъ за дървата да се разреша много по рано — преди 4-5 месеца.

Макаръ и късно, той е ва отпусването на кредита.

Др. Ранковъ: И ска да се отпусне кредитъ и ва набавяне фуражъ ва добитъка на гражданитъ.

Кр. Петковъ: Пост. присъствие е видѣло, че тая година дървата ще поскъпнатъ, но, дървата отъ общинското сѣтище сж много малко сж сравнение сж друга година, и се е ваяло да достави дърва ва града отъ трудовото стопанство „Тича“. Пост. присъствие не може да бжде обвинено, че не се е сѣтило по рано.

Авъ питаю: ващо ние не се сѣтихме по рано да препоръчаме тѣви мѣрки, и ако пост. присъствие не ги вземе, да имаме неичкото право да го упрекваме въ бездѣйствие?

Авъ мисля, че пост. присъствие заслужава една похвала, че мисли по този важенъ, така важенъ въпросъ и е ваяло само инициативата.

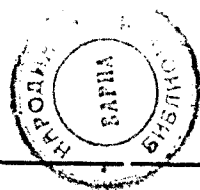
Ще доставимъ толкова, колкото можемъ. Колкото ни дадатъ, то ще бжде въ наша полза.

Авъ сжщо препоръчвамъ на пост. присъствие да вземе мѣрки и ва доставка на камени възлища.

Кмета: Единственото въражение, което се прави е, ващо пост. присъствие тая добра работа не е предприело по-рано.

Четете

„Варненски общински вестникъ.“



„мъкнѣтъ“ подире си равни тежджурѣ, лецени, ибрици, нарелета и пр. И всичката тѣя свѣта селото било длѣжъно да храни два-три дни, презъ което време владиката вършелъ своитѣ грабежи: 550 гроша за светяване вода за всичко село, 1550 — 2200 гроша да рѣведе сѣпрузи, 500 гроша да ги помири, 250 гроша за литургия, 550 гроша да служи въ църквата, 3300 гроша милостиня отъ цѣлото село, 8 гроша отъ вдовець и вдовица и пр. После вече идѣли дѣнѣцитѣ въ натура: отъ всѣкого по 50 оки жито и ечемикъ, 250 оки ябълки, сушени сливи, круши и пр. Следъ туй идѣли подаянията за свѣтата: 150 гроша за протосингела, 350 гроша за челебитѣ, 200 — за дяконитѣ, по 50 на кафеджията, чибукѣята и пр.“

Въ едно българско оплакване презъ 1845 год до Цариградъ противъ Търновския владика — грѣкъ дословно се пише: „то ва чудовище, а не вече архирей“. . . Все въ едно прошение до Султанъ Абдулъ Меджида се пише противъ тоя „Търновски архирей, сѣщи грѣкъ“. . . Той се натоварилъ, говори, съ хиляди борчове, че иска да съблѣча свѣта, и ако му проговори нѣкой молебнo споредъ евангелскій законъ за сиромаситѣ, а той безъ наше ведение ги праждосва въ заточение, дякощъ фесати, че му се противятъ на пълномощното, което куцѣлъ съ много грошове“. . .

Сѣщото положение е билъ и въ Варненската епархия и подъ тоя гнетъ градското, и околно население сѣ поддържали църкви и духовенство. Това население е строило и поддържало съ свои срдѣства и помощи църквитѣ, училищата и др. християнски имоти; отъ неговата бедна кияса сѣ е обогатявали испратенитѣ отъ Цариградската патриаршия фанариотски духовници. Населението е било принудено да слуша словото Божие на неравбираемия отъ него грѣкъ евикъ. Че варненското православно население въ първата половина на XIX вѣкъ не е знаело грѣцки евикъ, свидетелствува единъ бившъ грѣцки консулъ тамъ презъ 1850 год. André Papadopoulos Vretos Ancien Consul de Grèce a Varna et à Venise. La Bulgarie Ancienne et Moderne. St. Péterbourg 1856 (книгата се пазѣ въ Варнен. Археол. Музей) Въ предговора си къмъ книгата Г. Вретъ сѣ пише, че презъ 27 месечното му пребиваване въ Варна и чрезъ екскурзии въ нѣколко рѣгрешни градове на България, които екскурзии е билъ длѣженъ да правѣть качеството му на консулъ на Грѣция, нему се удало да събере статистически и търговски сведения за България. Въ всѣки редъ на книгата му се чете, че Варна е „българска“. На стр. 151 пише, че Северна България била защитена отъ крепостта Варна; а на стр. 197 — „Балчикъ единъ день ще съперничи на Варна. Съ последния градъ ще се занимаемъ по надѣлго, защото е „морската столица на България“.

„Населението на Варна е около 16,000 души; 8300 турци, 6100 православни християни, 1000 арменци, 30 евреи — всички турски поданици, и 15⁰ елински и йонийски поданици. Православнитѣ християни иматъ четири църкви; най старата е Св. Богородица (стр. 215).

Много Цариградски грѣцки търговци испратили свои представители въ Варна, и поради нуждата отъ грѣцкия търговски евикъ християнското население, най-вече младото, почнало да учи грѣцки, особено кога до архиерейтъ Иосифъ открилъ първото християнско училище въ Варна презъ 1840 год. По-

нататъкъ (стр. 216) Вретосъ дословно пише: „Преди 1840 г., освенъ архирейя и духовенството му, само 3-4 чорбаджии знаеха грѣцки въ Варна.“

Впоследствие българскитѣ търговци се принудили да изучаватъ дѣцата си и на грѣцки евикъ, защото, както свидетелствува Вретосъ, търговския об-обмѣнъ между Варна, Цариградъ и Европейскитѣ пристанища се засилилъ извънредно много, и тѣ се нуждаели въ тѣхната търговия отъ евикъ търговски, особено следъ публикуването на султанския „танзиматъ.“ За него Вретосъ пише (на стр. 217) следното: „Следъ публикуването на танзимата (1839 г.) и най-вече следъ като турското правителство даде свобода на българитѣ да изнасятъ хранитѣ си направо за странство, Варна направи грамаденъ успехъ.“ Презъ 1817 год. лордъ Палменстъръ, британскиятъ министъръ на външнитѣ работи, виждѣйки търговското и политическото значение на Варна, побързалъ да испрати агентъ съ титла Consul de Bulgarie.

Но г. Вретосъ, не е поемѣлъ да назове варненското население съ истинското му име, българѣ, а употребява думата „православни християни“ (така сѣ се назовавали и самитѣ българѣ въ отношенията си съ вѣсшето духовенство не само въ Варна, но и въ вѣтрешността на България) Това той прави на всички крайбрѣжни градове, и дѣто е нѣмало грѣци, или сѣ били незначително число, напр. за Балчикъ (стр. 197) че „християнското“ население възлизало на 500 души; за Каварна — (стр. 192) населенъ билъ изключително отъ 500 души „християни“ и „нѣколко елини и йонийци — търговски представители.“ Но за Сопополъ, гдѣто грѣцкия елементъ е билъ малко по-значителенъ, (стр. 244) г. Вретосъ смѣло употребява думата „грѣци православни“ Грѣжитѣ му за елинизма въ Варна ще да сѣ били голѣми, тѣй като на стр. 215 се оплаква, че малкото число елини тамъ „бивали асимилирани отъ българитѣ, които засѣлявали цѣлата околностъ.“

Че християнското население въ Варна и околността е било българско, се установява не само отъ гърка Вретосъ, но и отъ англичанина Чарлъ Дикенсъ (1812-1870), който по време на кримската война е билъ въ Варна като корреспондентъ на в. Daily News. Сѣщото констатирва и историкътъ Юрий Венелинъ, който презъ юний мѣцъ 1830 год. пребивалъ въ Варна съ научна целъ, както и Викторъ Тешляковъ (Пиема въ Болгарий. Москва 1833)

Но както почти по цѣлата българска земя, така и въ Варна духовенството, а особено на рѣководнитѣ мѣста, е било грѣцко. Службата е била испълнявана на грѣцки, и на молбитѣ на българитѣ за роденъ евикъ въ църквитѣ или не се е обръщало внимание, или пъкъ побуднитѣ отъ тѣхъ сѣ били заточвани.*

Всички църкви въ Варна сѣ строени изключително съ срдѣствата на християнското православно население. За тѣхъ не само че не сѣ получавани суми

отъ Патриаршията, а наопаки — населението е плащало данѣци на последната. Това ще установятъ въ заседанието на Почитаемата Комисия стари люде, които бащи сѣ бивали заставени отъ архирейя да ходятъ вѣдно съ него по просия рѣзъ околнитѣ села.

Фактътъ, че дълго време рѣководното духовенство въ Варна е било грѣцко, не може да направи и църквитѣ грѣцки, защото тѣ не принадлежатъ на свещеницитѣ и архипастиритѣ, а изключително на православно население съ чинто срдѣства тѣ сѣ били издигнати и поддържани въ името на християнския култъ и далечъ отъ мисълта за нѣкаква елинска идея, макаръ това да се е искало на патриаршеското духовенство. Но и самата патриаршия, се е считала за представителка на цѣлото православно население въ турската империя безъ разлика на народностъ; така е била тираниа тя както отъ турското правителство, така и отъ православно покровителка — Русия.

2) Нюкога турското правителство не е признавало въ предѣлитѣ на империята „грѣцка“ християнска община, а само християнска община — (Communauté Chrétienne Orthodoxe). Името „грѣцка община“ е било тенденциозно лансирано отъ грѣцкото духовенство, но такава община не е бивала легализирана предъ султанскитѣ правителства. Църквитѣ сѣ били строени не за нуждитѣ на незначително число йонийци и елини въ България и нейната „морска столица“ Варна, а изключително за нуждитѣ на православно население въ града и околността, което споредъ свидетелството на гърка Вретосъ, е било българско. Последниятъ пише, че по него време (1849—50 год.) въ Варна „православнитѣ християни“ имали, 4 църкви, отъ които най-старата е била посветена на Св. Богородица. Тази църква е строена въ 1602 год, което се вижда отъ единъ надписъ гласящъ: „Устрои се тоя храмъ на презъ наша Богородица съ помощи и разности на всички благочестиви християни на тоя градъ 1602 г. Е добре, самъ Вретосъ, грѣцки консулъ, твърди, че до 1840 год. въ Варна освенъ архирейя само 3-4 чорбаджии (primats) говорѣли грѣцки. Цѣлото останало православно население надъ 6000 души не е знаело грѣцки езикъ, значи било е българско. За него и отъ него сѣ били сградени църквитѣ, а не за 3-4 примати. Въпреки забраната на духовенството да не се допуца славянски евикъ въ църквитѣ, пакъ се е чело на такъвъ (глед. „Духовна култура“ Икономъ Конст. Джановски стр. 121 т. V) и сѣ проникнали тамъ икони съ славянски надписи. Тѣй напримѣръ въ бившата митрополска църква св. Атанасий има икони съ български надписи отъ 1856 години. Последниятъ е била подарена отъ кожухарското еснафско сдружение: „Резетъ“ кожухарски, рука писа захария Цавло утъ Тръвна“.

Трѣбва да се подчертае, че Цариградскитѣятъ Вселенски Патриархъ, макаръ грѣкъ, не е бивалъ частно-грѣцки духовенъ началникъ, а такъвъ на цѣлото православно население, тѣй както папата който е италиянецъ, е духовенъ пастиръ на цѣлия католически свѣтъ. По това не може да значи, че Патриархата Св. Богородица е италианска. Това ще е абсурдъ, до какъвто искатъ да доведатъ Почитаемата Комисия нѣколко на грѣцки, еселници отъ Варна. (Следва).

Борисъ Поповъ.

Библиотеки и библиотечно дѣло.

Продължение отъ бр. бр. 185—188.

Библиотечна класификация.

Библиотечната класификация е най важната и още-времено най-трудната частъ отъ библиотечната наука, въ която се спѣватъ всички недостатъчно посветени въ работата си библиотекарѣ. Отъ правилността или погрѣшността на класификацията на библиотечнитѣ книги зависи цѣлата стройность, логичность, лесноизползуемость и нагледность на библиотечния книженъ инвентаръ. За правилно класификация е нужна добра каталогизация е нужна енциклопедична библиотечната научна подготовка, основно познаване на наука, състояща се отъ хиляди правила и особено библиотекарско чутѣ, придоби ващо се следъ дълга практика или занимание съ библиографични и библиотечни въпроси.

Класификацията на понятията е характеристична черта на човѣшкото съзнание. Въ всѣки моментъ човѣкъ, на каквото развитие и да се намира, търси както сходнитѣ, така и отличителнитѣ признаци на предметитѣ и съобразно съ тѣхъ опредѣля отношенията имъ. Да се класифициратъ понятията значи да се вникне въ сѣщността имъ и се опредѣли мѣстото имъ въ сумата на човѣшкитѣ знания. Най добрата дефиниция на класификацията е: разредѣние на предметитѣ отъ вѣщния свѣтъ, както и на човѣшкитѣ понятия за тѣхъ и на взаимнитѣ имъ отношения споредъ тѣхнитѣ сходства и различия.

Класификацията споредъ Дж. Стюардъ Милъ е средство за най-съвършеното организиране на нашия умъ, тѣй щото идеитѣ да могатъ да ни придружаватъ или да следватъ една подиръ друга по начинъ, че да имаме най голѣма власть надъ придобитото вече знание и най-лесно да придобиваме ново, по голѣмо. Съ огледъ на тѣзи цели общата задача на класификацията може да се изрази по следния начинъ: да ни научи да мислимъ за предметитѣ въ таква групи, а за групитѣ въ такъвъ редъ, щото най добре и най-лесно да запомняме и утвърждаваме тѣхнитѣ закони. Класификацията приложена къмъ библиотекитѣ може да се опредѣли като искусство да се събиратъ, подреждатъ и разпредѣлятъ книгитѣ. Библиотечната класификация почива на логичната класификация, която отъ своя страна се базира на опредѣлени логически термини или предикабили на брой петъ: родъ, видъ, разликъ, свойство и случаенъ признакъ, както и на тѣй нареченото „Порфириево дърво“, образецъ на логична класификация, на грѣцкия философъ-логикъ Порфирей.

Споредъ Ричардсонъ научната библиотечна класифика-

ция трѣбва да опазва следнитѣ принципи: 1. Да следва толкова точно, колкото е възможно естественния редъ на вѣщата. Отъ всички класификации най добрата и най-удобната е тази, която следва еволюционно историческия редъ на вѣщата. 2. Библиотечната класификация трѣбва да бѣло равнота до най-голѣми подробности. 3. Трѣбва да е снабдена съ нотации, позволяващи неопредѣленъ брой разпредѣления — като напр. десетичната 4. Да е снабденъ съ подробенъ указателъ 5. Стойността на библиотечната класификация се увеличава пропорционално съ удобството ѣ при употребата. Сѣществуватъ петъ вида класификации: 1. Философска или научна, 2. Педагогична, изградена съ образователна целъ, 3. енциклопедична; 4. библиографична и 5. библиотечна. Философски класификации сѣ създали Огюстъ Контъ, Спенсеръ, Беконъ, Просперъ Марпанъ и др. павѣтни библиографични и библиотечни класификации почиватъ на нѣкой отъ философскитѣ класификации съ преработка, съобразно съ специфичнитѣ изисквания.

Сѣществуватъ твърде много класификационни системи (около 200), но всичкитѣ могатъ да се сведатъ къмъ два типа: азбучни и систематични. И единитѣ и другитѣ могатъ да бждатъ съ или безъ обозначения (нотации), които отъ своя страна биватъ цифрови, буквени или смесъ отъ букви и цифри.

Първата известна библиотечна класификация е тази на Калимахусъ, библиотекаръ къмъ 650 г пр Хр. на Александрийската библиотека. Той е подредѣлъ книгитѣ споредъ авторитѣ и класификацията му се състояла отъ 6 отдѣла: поети, законодатели, философи, историци, оратори и други. (Следва)

Добри К. Атанасовъ

Наллага ли се отстранението на утайката отъ вината. Претакапе.

Преди да започна разглеждането на въпроса отъ научна гледна точка и неговото практично приложение, първо ще спомена нѣколко думи за качеството на виното и неговото значение въ търговско отношение.

Много пжти бѣ повдиганъ въпроса за износъ на българскитѣ вина, въпросъ, който безспорно интересува болшинството отъ нашитѣ производители, обаче винаги е оставалъ и ще остава

